

[Arne Bjerregaard]

Endelig siger hr. Svend Erik Hovmand, at det har jo ingen betydning. Ja men så kan jeg ikke forstå, at hr. Svend Erik Hovmand har så stærke aversioner imod mit ændringsforslag. Så må han bare kunne stå op og sige: nå ja, men det betyder ikke så meget, så lad dem bare gøre det, og vi vil undlade at tage stilling til dette.

Så siger hr. Svend Erik Hovmand, at det er interessant, at her går et liberalt parti som kristeligt folkeparti hånd i hånd med SF. Jeg siger: det er ikke det, hvem vi arbejder med, som betyder noget for os. For os er det væsentligt at erkende, at liberalisme og socialisme ikke er fremtidens samfund, at det ikke har nogen betydning i fremtidens samfund, men det er også væsentligt for mig at sige, at uanset om samarbejdet måtte være med SF, venstresocialisterne eller socialdemokratiet, ja, selv om det skulle være fremskridtspartiet, så er det uvæsentligt, hvis vi dermed i en given økonomisk situation tager hensyn til den svage del af samfundet. Det vil vi altid, altid gøre.

Så siger hr. Keld Andersen, at der vil blive en forskelsbehandling af lejerne. Jeg vil gerne vide, hvori der ligger en sådan forskelsbehandling, som er nævneværdig i al fald. Endvidere siger hr. Keld Andersen, at der skulle være langt mere tid til behandling af dette forslag i udvalget imellem anden og tredje behandling. Det lyder også for mig mærkeligt, når hr. Keld Andersen i samme åndedrag siger, at der er ingen problemer løst, og at det har ingen betydning, som man hørte det fra venstres side. Ja men hvad er det så, hr. Keld Andersen vil have oplyst?

Hr. Kjørulff-Schmidt fra fremskridtspartiet siger, at jeg gav et veldokumenteret eller argumenteret indlæg ved anden behandling. Det er jeg da glad for, og jeg håber, det er trængt ind hos fremskridtspartiet. Men så sluttede hr. Kjørulff-Schmidt med, at det er en ynkelig holdning. Ja men jeg erkender, at for fremskridtspartiet er enhver hensyntagen til de menneskelige aspekter ynkelig, hvis den ikke har en principiel og partimæssig målsætning.

Hr. Dræbye fra de radikale siger, at man jo ikke kan få tid til at undersøge og at ændre lovgivningen, og at det har boligministeren sagt. Det erkender jeg at boligministeren har sagt. Jeg siger bare: hvis der er vilje til

det, er det muligt, hvis man finder baggrund for at gøre det.

Hr. Bollmanns insinuationer om, at vi stiller os til rådighed for SF, rører mig sådan set ikke så stærkt. Vi stiller os ikke til rådighed for noget parti, men vi stiller os, som jeg har sagt nu tre gange, altid til rådighed for den svage part i samfundet.

Lad mig sluttelig anbefale de ændringsforslag, som jeg har stillet. Jeg håber, at et så stort flertal som muligt vil vedtage dem ud fra hensynet til de mennesker, som eventuelt kan blive ramt af huselestoppets ophævelse. Jeg håber, at et væsentligt flertal i dette ting vil erkende, at menneskelige hensyn er højere end principielle målsætninger.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Mit parti og jeg har tidligere kunnet arbejde godt sammen med hr. Arne Bjerregaard, og det regner jeg også med vi kan igen. På denne baggrund er det en dyb skuffelse, at hr. Arne Bjerregaard vil stille sig op her og slå sig til ridder på sin menneskelighed. Det er åbenbart en menneskelighed, som to af hans partifæller, hr. Chr. Christensen og fru Inge Krogh, åbenbart ikke besidder, og som vi andre heller ikke besidder. Nej, det er hr. Arne Bjerregaard, der er i stand til at sætte menneskelighed over principfasthed og principshensyn. Det kan vi andre lige så godt. Man skal ikke på den måde beklukke andres motiver. Det havde været klædeligt, hvis hr. Arne Bjerregaard havde givet en undskyldning for, at han er kommet så sent på den. Det eneste i den retning, han kunne svinge sig op til, var, at det var måske nok i ellefte time. Han skyldte både sine partifæller, forligspartierne og folketinget en undskyldning for, at han har sovet til middag i 14 dage og er vågnet op meget sent. Det havde været klædeligt, hvis hr. Arne Bjerregaard havde behandlet sagen på den måde. En lille smule dygtighed ved siden af menneskeligheden er nu fremmende for det gode arbejde her i salen.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg erkender, at en smule dygtighed kunne være klædelig, og den kan hr. Arne Melchior